

omgåelsesbestemmelsen. Avgjørelsen går mot avgiftsmyndighetenes tidligere uttalelser og avgiftspraksis. Avgjørelsen er heller ikke i harmoni med EU-praksis.

Problemstillinger knyttet til temaet om fjernleverbare tjenester blir stadig mer aktuelle. Kompliserte og uklare avgiftsregler samt uforutsigbarhet på området kan medføre vanskelige grensdragninger og utfordringer for næringsdrivende. Fra lovgivers ståsted vil et mer tydelig og presist regelsett, klare retningslinjer og konsekvent avgiftspraksis bidra til å motvirke eventuelle illojale tilpasninger og ivareta næringsdrivendes rettssikkerhet. Regelverket må legge opp til enklere og mer forutsigbare løsninger.

Hovedregelen etter engelsk intern rett er at snudd avregningsprinsipp gjelder når det foreligger en B2B levering av tjenester som omfattes av EUs momspakke. De sentrale vilkårene her er (1) leveringssted i England og hvorvidt (2) mottaker er «relevant business person» hjemmehørende i England. En «relevant business person» er etter EUs MVA-direktiv art. 9 definert som en selvstendig person (independent) som utøver en økonomisk virksomhet (carries out any economic activity), uavhengig av resultat og formål med denne aktiviteten. Med «selvstendig» forstås det som «uavhengig» i forhold til juridisk og økonomisk risiko for den virksomheten som drives. En filial anses ikke som en egen juridisk enhet, men er en del av et selskap/rettssubjekt. Filial betraktes ikke som en selvstendig enhet i forhold til en B2B-transaksjon.

Innførselsmerverdiavgiften – innlegg i Revisjon & Regnskap nr. 5/2013:

Kommentarer til seniorskattejurist Stein Carlsen

Artikkelen er forfattet av:

Advokat
Kjerstin Ongre
KPMG

Han viser til: «Det kan nesten synes som om Ongre mener det helt konkret renner penger inn og ut av statskassen i samme omfang som en registrert næringsdrivende benytter seg av fradragsretten for inngående merverdiavgift.»

For å komme frem til sitt resonnement, trekker han ut deler av mitt resonnement slik at dette passer inn i hans svar. En slik konstruksjon blir feil. Jeg tror verken Seniorskattejurist Stein Carlsen eller jeg har forskjellig forståelse av hva som er hovedregelen i merverdiavgiftsloven § 15–1 om utfylling av omsetningsoppgaven (avgiftsoppgaven).

Min artikkel omhandlet i hovedsak den svenske reformen, hvor det er foreslått å fjerne innbetaling av innførselsmerverdiavgiften til Tullverket for avgiftspliktige virksomheter. Deretter stilte jeg spørsmål om når samme ordning vil bli innført i Norge.

Seniorskattejurist Stein Carlsen i Skattedirektoratet har i sin kommentar vist til overskriften og tillegger meg deretter en mening som ikke er nevnt i artikkelen.

Registrerte avgiftssubjekter har rett til fradrag for inngående merverdiavgift som er påløpt ved kjøp av varer og tjenester til bruk i den avgiftspliktige virksomheten, jf. merverdiavgiftsloven § 8–1. Videre er det også klart at det er først når varen eller tjenesten er omsatt til den som etter merverdisystemet anses som forbruker, at beløpet er opptjent på statens hånd.

Snudd avregning

Innførselsmerverdiavgiften burde etter mitt skjønn være innberettet som snudd avregning på lik linje som ved innførsel av tjenester. Mitt poeng i denne sammenheng er at en slik endring knyttet til innførsel ikke vil medføre noen endring i hvilke merverdiavgiftsbeløp som skal innbetales til staten. Det er kun et spørsmål om fremgangsmåte for innberetning av merverdiavgiften. For staten er det tale om et «nullsum-spill» enten merverdiavgiften betales til tollvesenet eller om innberetning skjer ved snudd avgrening i de næringsdrivendes avgiftsoppgjør med skattekontorene. Ved omlegging til snudd avregning vil innbetalingen av merverdiavgift til staten således være identisk med dagens ordning, men

den likviditetsulempen som avgiftspliktige næringsdrivende i dag har ved innbetaling av innførselsmerverdiavgift til tollvesenet, vil bli eliminert ved at inngående og utgående merverdiavgift føres i samme omsetningsoppgave i avgiftsoppgjøret med skattekontorene.

Brudd med prinsipp

At en avgiftspliktig næringsdrivende som importerer varer må betale innførselsmerverdiavgift, innebærer et brudd både med prinsippet om at den næringsdrivende kun har en oppkreivingsfunksjon for egen verdiskapning og prinsippet om at næringsdrivende skal vurderes isolert. Regelverket for innførselsmerverdiavgift innebærer en slags konstruksjon av tidligere salgsledd, hvor den som importerer må spille rollen både som tidligere salgsledd og seg selv, med oppfyling av begge forpliktelser overfor staten. Løsningen bør etter min mening være å legge om til en ordning som hindrer at norske næringsdrivende påføres en likviditetsulempe, samtidig som staten opprettholder samme merverdiavgiftsinntekt, noe en fremgangsmåte med snudd avregning vil sørge for.